

## Távolodóban

Távolodóban minden nő  
minden táj megszépül  
mosolyok ráncát hullatja  
levelét egy októberi fa  
szemének rajzos íve alatt  
tekintete kisimul avarral  
bevont vidék alkonya.

## Őszi szóló

Vékony, kiszáradt indákon  
elmúlt fürtök apadó emléke.  
Darázs csípte, szikkadt bogyók.  
Sárgára aszalódott szemek.

## Keserv

Volt már olyan, ki fenékig itta -

Meglendül újra a bánat-hinta,  
bárhová lépsz, ború, kórság;  
elromlott a szorongás-fék,  
kikopott a mélakór-zár -

ellibeggett az összes csillagkép.

Marad, ki a tú fokán is átnyom;  
jöjjön, ha fáj, lepkeszárnyon!